

Normalitzar la violència policial

És normal passejar per un carrer un diumenge al vespre i presenciar com una noia indefensa és reduïda per tres policies? És normal que una policia local pengi vídeos que recorden més aviat a un videojoc de “caçar terroristes”? És normal que un diumenge a la tarda hi hagi un furgó d'antiavalots al mig de la plaça entre nens jugant a pilota? És normal que un acte festiu sigui enregistrat per un dron?

A Manlleu sí. A Manlleu la repressió policial és la nova normalitat. El marcar paquet, mostrar qui és el xèrif del poble. Es veu que això dona vots. Si soluciona el problema d'arrel o no ja és una altra qüestió.

Però tornem al títol de l'article, la violència policial. La violència a Manlleu no és cap novetat. Fa anys que les classes populars la pateixen de diferents formes. I si, quan parlem de violències no ens quedem només amb les formes més explícites, violència pot ser no arribar a final de mes, no rebre una atenció com cal al centre de salut o pot ser la segregació per barris i rendes. Avui però, ens volem fixar amb com s'han normalitzat unes actuacions policials que l'únic que fan és escalar encara més la situació que viu Manlleu.

Hi ha alternatives?

Els manlleuencs i les manlleuencs hem normalitzat sense fer gaires preguntes la creació d'una unitat d'antiavalots, camuflada sota les sigles Grup de Reforç, Emergències i Proximitat. Tanmateix, l'estètica del furgó d'aquesta unitat està clarament inspirada en els vehicles de la Brigada Mòbil dels Mossos d'Esquadra, de fet, fins i tot ha emulat els escuts que identifiquen cada esquadro de la Brimo com si de les cases de Hogwarts es tractés, en el cas de la GREIP amb una serp.

I aquí ve la pregunta del milió: hi ha alternatives? Models com el que es va aplicar a Badalona durant el mandat de Dolors Sabaté, durant el qual es va dissoldre la policia antiavalots local, demostren que sí. El cap de la Guàrdia Urbana d'aquesta localitat, Conrado Fernández, explicava que: “(en l'etapa prèvia) no importava la part preventiva, sinó la reactiva. Ara, amb un model de proximitat, hem de treballar abans per evitar la malaltia”

A Manresa, la plataforma A l'Aguait aposta per un model policial i de videovigilància alternatiu: “les respostes policials tenen una efectivitat que es dissol ràpidament en el temps”. Per això, aquesta plataforma ciutadana aposta per “la intervenció i empoderament comunitari, la mediació i les polítiques socials.

I a Manlleu, què podem fer? Als diferents barris manlleuencs hi ha processos i persones organitzades en molts àmbits i espais que promouen altres formes de relacionar-se i de gestionar conflictes i violències comunitàries més enllà del model repressiu. És en aquests espais on es poden construir vincles que enforteixin les comunitats. En resum, que la seguretat de la gent de Manlleu no hauria de passar per damunt de la d'altres persones o grups socials.

És un problema de racisme?

A vegades, els conflictes es vinculen a determinats col·lectius, estigmatitzant així tot aquest col·lectiu. Però, sovint, el conflicte es pot entendre millor aïllant el fet cultural/nacional. És a dir, l'origen de les persones no és un factor determinant.

Fa uns dies, un [fil a twitter](#) d'en Bernat Sorinas explicava com s'estava creant una falsa alarma d'inseguretat a la ciutat de Manresa fruit d'algunes baralles que hi havia hagut les darreres setmanes i destacava que quan ell era jove també hi havia baralles, i batalles campals, i neonazis

apunyalant gent a l'entrada de la discoteca. No per normalitzar el fet, sinó per entendre que és una qüestió endèmica i no pas una qüestió que hagi aparegut recentment.

Per tant, això ens dona dues informacions molt valuoses. La primera és que el que passa a Manlleu no és un fet nou, sinó que, per desgràcia, és una cosa molt més difícil d'eradicar del que ens pensem. La segona és que també passa a altres punts dels Països Catalans, i sinó mirem els apunyalaments durant la Mercè a Barcelona. És a dir, el problema és global, i es diu desigualtat. Fins que no creem una societat justa per a tothom seguirem reproduint els mateixos errors i esclatarem en queixes quan hi hagi qualsevol incident.

Una altra cosa a tenir en compte són les dades de criminalitat del Ministeri de l'Interior del 2022. Si comparem el nombre de delictes per cada mil habitants, veurem que la mitjana manlleuena és de 16 delictes per cada mil habitants, per sota dels 48 de Vic (48!) o 102 de Barcelona. O un poble amb un nombre d'habitants similar a Manlleu, Banyoles, 20.000 habitants i 53 delictes per cada mil habitants. Potser si que ens hem deixat portar una mica massa pels que posen el crit al cel només quan els interessa.

I per últim, recordar que, segons dades publicades per la pròpia policia de Manlleu, el delicte més comú en aquest municipi és la ciberestafa. Com deia aquell, reflexionem-hi si us plau. Reflexionem-hi.

Ferran Domènech
Periodista i membre de la CUP Manlleu